

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2023.

**ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡχος
β'.**

**Τῶν ἀγίων γυναικῶν Μυροφόρων, ἔτι
δὲ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ καὶ τοῦ
νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.**

**Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου, Ἰακώβου,
ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

„Ηχος πλ. α'.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.
ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ

φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
έρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ

διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ᾧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἵτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις

αύτοῦ·

ό ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρεών καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, Ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς**

τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Άρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ

καιρῶν είρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αύτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ

μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ᾧ
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
έταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα,
 τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ
 Παρθένου Μαρίας, δεῦτε
 προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ
 ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτός
 ἡθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ
 με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
 ἀνταποδῶς μοι.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν
 χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ
 ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος
 κατήργησε, προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν
 τριήμερον”Εγερσιν.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ
 τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ Λυτρωτὴς ἐστι,
 καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ
 φοβερᾶς καὶ κραταιᾶς δυνάμει, πάλιν
 ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά. Ὁκτώηχος.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
 εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα,
 Ἀγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε
 ταῖς γυναιξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ
 Κύριος· Ἄνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς
 παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν τὸν
 μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ,
 ἔλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τὶς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμὸς ἔστιν.

Ὕχος β'.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ
ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου
ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ
τῇ Ἔγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο σοι βιῶμεν·
Εὔεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος β'.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι
θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε
ἔπιηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας,
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ
ἔξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς
θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν
διέρρηξας.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος β'.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ
στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες
ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες·
ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς, καὶ ἐκ νεκρῶν

ἀναστάς, καὶ ὧν ἐν κόλποις τοῦ Πατρός,
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Εἴτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἱδιόμελα
“Ηχος β’.**

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὅρθου βαθέος,
ἀρώματα λαβοῦσαι τοῦ Κυρίου τὸν
táphon κατέλαβον, ἄπερ δὲ οὐκ ἥλπιζον
εύροῦσαι, διελογίζοντο εύλαβούμεναι
τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς
ἄλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ
σφραγῖδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστιν ἡ
τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς
ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτής τῶν
ἀγνοούσων γυναικῶν, ἔξαστράπτων
Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ
θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ
ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν;
ἔξηγέρθη Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ
νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων
πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωήν,
φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

“Ηχος β’.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι Μαθήτριαι
κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος
κεκένωται, ἵδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ

πατηθεῖσαν, τὰς σφραγῖδας
μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας
δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ
Θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης
Θρηνεῖ, δραμοῦσαι χαρᾶ, εἴπατε τοῖς
Ἀποστόλοις, ὁ νεκρώσας Χριστὸς τόν
Θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς
προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὅρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ
μνῆμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι,
ἐπεζήτουν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ
ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦ Ἀγγέλου
τοῖς ρήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ
σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον. "Οτι
ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν,
σκυλεύσας τὸν Θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ
δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα⁶
ἔλεος.

Δόξα ... Ὅχος πλ. β'.

**Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου
καταλαβοῦσαι,** καὶ τὰς σφραγῖδας τοῦ
μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ εὔροῦσαι δὲ τὸ
ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι, μετὰ
σπουδῆς ἥλθον λέγουσαι· Τίς ἔκλεψεν
ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρὸν
γυμνὸν ἐσμυρνισμένον τῆς Μητρὸς
μόνον παραμύθιον; Ὡ! πῶς ὁ νεκροὺς

ζωώσας τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἀδην
σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι
Σωτὴρ αύτεξουσίως, καθὼς εἴπας
τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν .. Ἡχος β'.

**Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος
έλθούσης·** ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο
καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες,
καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου
πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος, ἀντὶ^{τῶν}
Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Ἡχος β'.

**Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.**

**Στίχος. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.**

· Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Στίχος. Καὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
· Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

· Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων

τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**
- "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν

Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

· Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον είρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- “Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς**
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Άμήν.

Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Είς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Είς τὸν στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρὰ. Τὸ
Ἀναστάσιμον. Ἡχος β'.

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτήρ, ἅπασαν
ἔφωτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω
τὸ ἵδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε
δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
Στίχων αὐτῶν. Ἡχος πλ. α'.

Στίχ. **Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ**
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα Ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται,
Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν,
Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ
λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα,
Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν
τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας
ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. **Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,**
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν
χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως
Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου
Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,

θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὔφρανθήτωσαν.

Ἄι Μυροφόροι γυναῖκες, ὅρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὃς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὔφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ .. Ἡχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, ὥσπερ ἴμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρόν, γυμνόν, ἄταφον, εύσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβών, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι! γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν πρὸ μικροῦ ὁ Ἡλιος

ἐν σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος,
ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ
έκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ
καταπέτασμα· ἀλλ' ἵδοὺ νῦν βλέπω σε,
δι' ἐμὲ ἔκουσίως ὑπελθόντα θάνατον.

Πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; Ἡ πῶς
σινδόσιν είλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ
προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; Ἡ
ποῖα ἄσματα μέλψω τῇ σῇ ἔξοδῳ
οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου,
ύμνολογῷ καὶ τὴν ταφήν σου, **σὺν τῇ**
Ἀναστάσει κραυγάζων· Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ
τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν
πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, **καὶ τοῖς ἐν**
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ βῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον.

**“Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Έκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφεις ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

‘Απολυτίκιον. Ἡχος β’.

**“Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας τῇ**

άστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· **Ζωοδότα**
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα .. Ἡχος β'.

Ο εύσχήμων’Ιωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ
τριήμερος ἀνέστης Κύριε, **παρέχων τῷ**
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Ἡχος β'.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, **παρέχων**
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.
ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ό Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό αναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ

Ίωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο Άναγνώστης: Αληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2023.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡχος
β'.

Τῶν ἀγίων γυναικῶν Μυροφόρων, ἔτι
δὲ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ καὶ τοῦ
νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου, Ἰακώβου,
ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

“Ηχος πλ. α’

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν

**Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον**

ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὗφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,

πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
έκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αύτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,**

**νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (ἐκ γ').**

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν

εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ¹
ἔβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ίσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
 ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
 ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ[·]
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
 Κύριε ὁ Θεός μου.
 ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
 ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.
 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
 διαπαντός.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,

μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἔγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
έδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βιοθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς

γῆς·
παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
ό δὲ βασιλεὺς εύφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
'Αλληλούϊα, 'Αλληλούϊα, 'Αλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (**ἐκ γ'**).
Κύριε, ἐλέησον. (**ἐκ γ'**).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,

ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πτωᾶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἴνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,

έκύκλωσάν με ώσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
έμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ²
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,

μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ Ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἔκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**)

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα.
Δόξα σοι ό Θεός (έκ γ'**).**
Ή ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....**), τοῦ**
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος β'.

"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας τῇ

άστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· **Ζωοδότα**
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα ... Ἡχος β'.

Ο εύσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρῷ είλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ
τριήμερος ἀνέστης Κύριε, **παρέχων τῷ**
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Ἡχος β'.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, **παρέχων**
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καί σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Ἀναστάσιμα Ἡχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι
μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως,
ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα ... Ἡχος β.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις
μὴ κενώσας ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, ὑπὲρ
πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ
ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης
ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν
ἴκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Ἀναστάσιμα Ἡχος β'.

**Αἱ Μυροφόροι ὅρθιαι γενόμεναι, καὶ
τὸ μνῆμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς
Ἄποστόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν καθεῖλεν
ὁ κραταιός, καὶ τοὺς ἐν Ἀδῃ ἥρπασε τῶν
δεσμῶν, κηρύξατε παρρησίᾳ. "Οτι ἀνέστη
Χρίστός ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.**

Δόξα ... Ἡχος β'.

**Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ γυναῖκες
κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνῆμα
παρεγένοντο ὅρθιαι, τῶν Ἰουδαίων
δειλιῶσαι τὴν αύθαδειαν καὶ στρατιωτῶν
προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν· ἀλλὰ φύσις
ἀσθενής τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι
γνώμη συμπαθής τῷ Θεῷ εὐηρέστησε·
προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα
Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ
Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε,
νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ
εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς
κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
μόνον πολυέλεον.**

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ Ἡχος πλ. α'

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἀδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἅγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενον· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα ... Τριαδικὸν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς
Σεραφείμ, κράζοντες τό· Ἀγιος, Ἀγιος,
Ἀγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἄδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρέεύσαντα ζωῆς,
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ
σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι ηύλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος β'.

**Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ
μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ
γυναῖκες Χριστὲ ὁ Θεός, εἴδον Ἀγγέλους
ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἔξέστησαν· φωνῆς γὰρ
ῆκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ.

Ἀντίφωνον Α'.

**Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὅμματα, ἐκπέμπω μου
τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ, σῶσόν με
σῇ ἐπιλάμψει.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ
καθ' ἐκάστην ὕραν, ὡς Χριστέ μου, καὶ
δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν
σοι.**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Ἄγιῷ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ
ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γάρ
ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.**

Ἀντίφωνον Β'.

**Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τὶς ἱκανὸς
σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἔχθροῦ ἄμα,
καὶ ἀνθρωποκτόνου;**

**Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῷς Σῶτερ
τὸν σὸν δοῦλον, λέοντος τρόπον κατ'
ἔμοῦ κινοῦνται· καὶ γὰρ οἱ ἔχθροί μου.**

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

**Ἄγιῷ Πνεύματι, ζωαρχίᾳ καὶ γέρας·
πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὃν
δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.**

Ἀντίφωνον Γ'.

**Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐοίκασιν ὅρει
τῷ ἀγίῳ, οἵ οὐδαμῶς σαλεύονται,
προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.**

**'Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν μὴ
έκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐᾶ
Χριστός, τῇ βάθδῳ τὸν κλῆρον αὔτοῦ.**

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

**Ἄγιῷ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα
σοφία, ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς
ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ
Προφῆται ὄρῶσι.**

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
προστάγματι ὡς ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ^{λαῶν κυκλώσει σε.}

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
προστάγματι ὡς ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ^{λαῶν κυκλώσει σε.}

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με
καὶ ῥῦσαι με.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
προστάγματι ὡς ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ^{λαῶν κυκλώσει σε.}

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι" Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Ἄμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Είρηνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ' Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν κδ' 1
– 12.

Τῇ μιᾳ τῶν σαββάτων ὅρθρου βαθέως
 ἥλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι
 ἀ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν
 αύταις. Εὗρον δὲ τὸν λίθον
 ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ
 εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ
 Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἵδοὺ
 ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αύταις ἐν
 ἐσθήτεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ
 γενομένων καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν εἴπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε
 τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν
 ὅδε, ἀλλ' ἡγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν
 ὑμῖν ἔτι ὃν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς
 χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ
 σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν
 ρήμάτων αύτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ
 τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα
 τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἡσαν

δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ
Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς,
αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ¹
λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἡπίστουν
αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ²
τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ
όθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς
ἔαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός
σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν· ἴδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **Θανάτῳ**
θάνατον ὄλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

➤ **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα**
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν

οίκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἔδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.

- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἔμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
 - διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 - ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 - Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 - ὅτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
 - ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
- Και ελέησόν με ο Θεός.**

Δόξα ... Ἡχος β'.

**Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.**

Καὶ νῦν ...

**Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.**

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτὸς.

**Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν
αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

KANONEΣ.

**Κανών α', Ωδὴ α', τοῦ Πάσχα Ἡχος α' Ο
Είρμὸς.**

**Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν
Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.**

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ
όψομεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς
ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστρά-πτοντα,
καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς
ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἔδοντες.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὔφραινέσθωσαν,
γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἔορταζέτω δὲ κόσμος,
ὅρατός τε ἄπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ
ἐγήγερται, εὔφροσύνη αἰώνιος.

**Κανών β', Ωδὴ α', τῆς Θεοτόκου Ἡχος α'
Ἀναστάσεως ἡμέρα.**

Δόξα Πατρί ...

Θανατώσεως τὸν ὅρον ἀνεμόχλευσας,
τὴν αἰωνίαν ζωήν, κυοφορήσασα
Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα
σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσαντα.

Καὶ νῦν

Ἀναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν,
χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε
ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς
πάντων χαρᾶς, αἵτια εἰσδέδεξαι,
Θεομῆτορ πανάμωμε.

**Κανών α', Ωδὴ γ', τοῦ Πάσχα Ἡχος α' Ο
Είρμὸς.**

**Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'**

άφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου
όμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Nῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός
τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἔορταζέτω
γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ,
ἐν ᾧ ἐστερέωται.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Xθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ
συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι,
συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με
συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

**Κανών β', Ωδὴ γ', τῆς Θεοτόκου Ἡχος α'
Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.**

Δόξα Πατρί ...

**Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωήν, ἐπανέρχομαι
σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ
σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ
φέγγος ἀστράψαντος.**

Kai vūn ... Θεοτοκίον.

**Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν
καθὼς εἶπεν ἔξεγειρόμενον, θεασαμένη
Ἀγνή, χόρευε, καὶ τοῦτον, ὡς Θεόν,
ἄχραντε μεγάλυνε.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κάθισμα Ἡχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ
προσκομίζουσαι, Γυναῖκες Σωτήρ,
Ἄγγελου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς
ἡγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων
ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· “Οντως
ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἡχος β' Τὰ ἄνω
ζητῶν.**

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν
Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται
συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἔορτὴν σὺν
αὐταῖς ἔορτάζουσιν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν

τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν
βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ
σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος β' Αύτόμελον.

**Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις
φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς
προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν**

**έπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ
μνήματος.**

·Ο Οἶκος.

**Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτήρ, αἱ
Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς
διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο. Τίς
ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος;
Καὶ ἀναβλέψασαι, ὄρῶσιν ὅτι ὁ λίθος
ἀποκεκύλισται, τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου
σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ
τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς
αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε. Μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς, ὅν ζητεῖτε, ἀνέστη, δεῦτε, ἵδετε
τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι,
ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· ὁ Σωτὴρ
ἔξανέστη τοῦ μνήματος.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου,
ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου.**

Στίχοι.

**Ως ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
Τῆς εὔσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ^{τριακοστῇ.}**

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσίου
Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.
Στίχοι.**

Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὥδαῖς κάτω,
Ἄπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Μαξίμου.
Στίχοι.**

Μάξιμος εὔρὼν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως
τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.**

Στίχοι

Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις
Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου
Εύροίας.
Στίχοι.**

Τὶς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
“Ον περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ
Πάσχα, τὴν τῶν ἀγίων γυναικῶν
Μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ
μνείαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ**

Ἄριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς
κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ
νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχοι.

Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα.
Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

**Ταῖς τῶν ἀγίων Μυροφόρων
πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

**Καταβασίες τοῦ Πάσχα Ὡδὴ α'. Ἡχος
α'.**

**Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν
Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἔδοντας.**

Ωδὴ γ'.

**Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου
όμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα.**

Ωδὴ δ'.

**Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ
δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον,
διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία
τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς
παντοδύναμος.**

Ωδὴ ε'.

Ορθρίσωμεν ὅρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ¹
μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ
Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὄψόμεθα,
δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα.

Ωδὴ ζ'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς
ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου.

Ωδὴ ζ'.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρύσαμενος,
γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
ἐνδύει εύπρέπειαν, ὁ μόνος εύλογητὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ η'.

**Αἴνοῦμεν, εὔλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν
ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Κανών α', Ωδὴ θ', τοῦ Πάσχα Ἄχος α' Ο
Είρμὸς.**

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν
έθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί
έξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

ό β' χορὸς

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν
έξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου,
Χριστόν τόν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Στίχ. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό
ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ, ὁ αἵρων
τήν ἀμαρτίαν κόσμου.

"Ω Θείας, ὡ φίλης, ὡ γλυκυτάτης σου
φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ,
ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων
αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν
έλπιδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται
καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη καί "Ἄδης
έσκυλεύθη.

"Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ Ἱερώτατον Χριστέ,
ὡ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις,
δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν,

ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας
σου.

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχή μον, τήν
τιμιωτέραν και ἐνδοξοτέραν των ἀνω
στρατευμάτων.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν
πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις
ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἣς ἡμῖν ἔλαμψε,
σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς
ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Στίχ. Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε,
εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς
γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
Εύφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ
φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς
ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον,
καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας,
Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταβασία, Ἡχος α'.

Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἄγνη
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ
σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου..

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόκου σου.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

**'Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αύτοῦ.**

"Οτι"Άγιός ἐστιν.

'Εξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα Ἡχος β'.

**Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς Θνητός, ὁ Βασιλεὺς
καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἄδαμ**

έγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας
Θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

„Ηχος β' Αύτόμελον.

Γυναικες ἀκουτίσθητε, φωνὴν
ἀγαλλιάσεως, Τύραννον Ἀδην πατήσας,
φθορᾶς ἔξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις
εἴπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι
γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν
αύγασαι, ἐξ ἣς προῆλθεν ἡ λύπη.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.**

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.

„Ηχος β'.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει
Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν Θάνατον
κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ
νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

”Ηχος β’.

Εἴπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται
ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατὶ¹
γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς
ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ
ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες
σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν
σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, Ἀγγελος
ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος·
αὐτὸς ἡμᾶς εὔηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας.

Χαίρετε Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

”Ηχος β’.

”Ἀγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς
συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ
ἐκόμισεν, Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ
ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ
Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ο μὲν ἀντὶ τῆς
λύπης, εὔφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ
δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην

κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι·
Εὔεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

**Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
Στίχων αὐτῶν. Ἡχος πλ. α'.**

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα Ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται,
Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν,
Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ
λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα,
Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν
τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας
ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἴπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν
χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως
Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου
Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ώς νυμφίον
προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι
εύφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὅρθρου βαθέος,
ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου,
εὗρον Ἅγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον,
καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς

οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὶ θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὃς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. **Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὔφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.**

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου,
Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν
ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης,
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ
παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γύναια
χαρᾶς ἔπλησε λέγων, κηρύξατε
Ἄποστόλοις.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν ...**

Άναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ
τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν
πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν, **Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,**
Θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα**
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

- **Υμνοῦμέν σε, εύλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**
- **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον
Πνεῦμα,**
- **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Γίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**
- **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **"Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.**
- **Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

- **Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὄψόμεθα φῶς.**
- **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**
- **Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**
- **"Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

„Ηχος β'

**Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν,
ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῦκος ἔδωκεν
ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

Τῇ λ' τού αὐτού μηνος Απριλίου

2023.

**ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. „Ηχος
β'.**

**Τῶν ἀγίων γυναικῶν Μυροφόρων, ἔτι
δὲ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ καὶ τοῦ
νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.**

**Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου, Ἰακώβου,
ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦ ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀντίφωνον α'.

Ὕχος β'

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὄνόματι σου "Υψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καί σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β'. Ἡχος ὁ αὐτὸς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Εύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, εἷς ὅν τῆς Ἅγίας

Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ'. Ἡχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἔκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
γίε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος β'.

**”Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.
”**Ηχος β'.****

’Ο εύσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ
τριήμερος ἀνέστης Κύριε, **παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

”*Ηχος β'*.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, **παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Του Αγίου του Ιερού Ναού.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Αύτόμελον.

**Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ
τοῦ Ἀδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ
ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός,
γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος.
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις**

**εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων ἀνάστασιν.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
όσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας**

τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

“Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

“Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

**Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:1-7.**

"Ο ḥν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ
 ἐωράκαμεν τοῖς ὄφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ
 ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν
 ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·
 (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν
 καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν
 τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ḥν πρὸς τὸν
 Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)· ὁ
 ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν,
 ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς
 κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ
 κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς
 καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ
 ἡμῶν ḥ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ
 ἐπαγγελία ḥν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ
 ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἔστι
 καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.
 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ'
 αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν,
 ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν
 ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ
 περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτί,
 κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ
 αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ
 καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.
Άλληλούϊα. Ἡχος α'.
 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 Ἅγιων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον (γ').**

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου
...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ιε' 43 - ιστ' 8.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, εὔσχήμων βουλευτής, ὃς
καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε
πρὸς Πιλᾶτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.⁴⁴ ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰς ἥδη
τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰς πάλαι
ἀπέθανε⁴⁵ καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ

κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
 Ἰωσῆφ. ⁴⁶καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ
 καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ
 κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν
 λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ
 προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
 μνημείου. ⁴⁷ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
 καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ
 τίθεται. ¹Καὶ διαγενομένου τοῦ
 σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
 Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη
 ἥγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι
 ἀλείψωσιν αὐτόν. ²καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς
 σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
 ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. ³καὶ ἔλεγον
 πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν
 λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; ⁴καὶ
 ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι
 ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας
 σφόδρα. ⁵καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
 μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν
 τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν
 λευκήν, καὶ ἔξεθαμβήθησαν. ⁶ὁ δὲ λέγει
 αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
 τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον·
 ἥγέρθη, οὐκ ἔστιν ὥδε· ἵδε ὁ τόπος ὅπου
 ἔθηκαν αὐτόν. ⁷ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι
 προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
 αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἴπεν ὑμῖν. ⁸καὶ
 ἔξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου·

**εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων

τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἴκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Οι τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ ἄγιου. Εὔδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
Θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἄγιου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,

Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

**Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
΄Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**΄Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ¹
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

έκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
➤ Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

”Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

”Αξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτο μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἔκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ

Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αύτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.
Ο Εἱρμὸς τῆς Θ' Ωδῆς. Ἡχος α'.
 'Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἄγνη
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ
σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

**Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόκου σου.**

**'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ**

**όρθοτομούντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,

σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ

θυσιαστήριον είς ὄσμὴν εὔωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ

σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἔφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἀν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως

συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

**Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.**

**Εἴς ἄγιος, εἴς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικόν. Ἡχος πλ. α'.

**Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Αντί του εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἀπολυτίκιον Ἡχος α'.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εἰς ζωήν αιώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

- Όρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων, ἀξίως εὔχαριστήσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

- Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἵτησάμενοι,
ἐξαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀγίων, ἀχράντων,

άθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου
 Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ'
 εὔεργεσίᾳ, καὶ ἀγιασμῷ, καὶ ίάσει τῶν
 ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός,
 Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι
 ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν
 ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,
 εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἵασιν ψυχῆς
 καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς
 ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 σου, εἰς ἀπολογίαν εύπρόσδεκτον, τὴν
 ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ
 σου.

**“Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Ἐν εἱρήνῃ προέλθωμεν

Του Κυρίου δεηθῶμεν

Ο εύλογῶν τοὺς εύλογούντας σε, Κύριε
 καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας,
 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
 κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς
 Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς
 ἀγαπῶντας τὴν εύπρέπειαν τοῦ οἴκου
 σου. Σὺ αύτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ
 σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς
 τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἱρήνην τῷ
 κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις

σου, τοῖς Ἱερεύσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν,
τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου.” Οτι
πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα
τέλειον ἄνωθέν ἔστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ
τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

ῆχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπό
τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (**τρίς**).

Απόλυσις.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων
Ἄσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ίωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου
Βαρνάβα - ἴδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς
Ἄγιωτάτης Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῦ ἐν
ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου

Άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ Ἅγιου**
τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ
 πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
 ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος καὶ
 ἐλεήμων Θεός.

Ο Ἱερεὺς:

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
 θάνατον πατήσας,**
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.